

Mângâiere...

Cosmin

Privesc ochii tăi de catifea
Ce-mi mângâie cu a lor lumină
Sufletul înfrigurat de singur
Și sfâșiat în atâtea inimi...

Îți ascult glasul angelic
Ce topește îmbietor
Gheata de marmură,
Din plătându-mi viață firavă.

Printre suspine și gânduri grele,
Caut cu disperare calea aurie
Către a ta ființă, și mă pierd
În furtuna viselor mele.